

ת"פ 50221/09/17 - מדינת ישראל נגד נעים נעים,ניב טביב,ליאור אשטיבקר - עניינו הסתיים

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 50221-09-17 מדינת ישראל נ' נעים ואח'

בפני כבוד השופט איתן כהן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1.נעים נעים

2.ניב טביב

3.ליאור אשטיבקר - עניינו הסתיים

הנאשמים

גזר דין - הנאשם 1

כללי

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הליך הוכחות בהתנהגות במקום ציבורי שעלולה להביא להפרת השלום, עבירה לפי סעיף 216(א)(4) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

העובדות שבהן הורשע הנאשם בהכרעת הדין

2. ביום 06.03.2017 בשעה 23:15 או בסמוך לכך, בתום משחק כדורגל שנערך באצטדיון טדי בירושלים בין הקבוצות בית"ר ירושלים ומכבי חיפה, נסעו אוהדי קבוצת מכבי חיפה: ציון ברגמן, יוחאי טרן ושחף מרמור (להלן: "**המתלוננים**"), ברכבם ברחוב דוד בנבנישתי בירושלים. באותה עת נסעו הנאשמים, אוהדי קבוצת בית"ר ירושלים ברכבם. בעת שעמדו שני כלי-הרכב ברמזור אדום, ירדו הנאשמים מרכבם והתקרבו לרכבם של המתלוננים. כשהבחינו המתלוננים בנאשמים כשהם מגיעים לכוונם, מיהרו לסגור את חלונות הרכב ואת דלתותיו. הנאשמים הכו בחלונות ודלתות רכבם של המתלוננים באמצעות אגרופים ובעיטות.

טיעוני הצדדים וראיות לעונש

3. כראיות לעונש מטעם התביעה הוגש פלט הרשעות קודמות של הנאשם.

4. ב"כ המאשימה, עו"ד קסהון וונדה, עתר להשית על הנאשם עונש מאסר מותנה שלצדו קנס, פיצוי

והתחייבות להימנע מלעבור עבירת אלימות. אשר למתחם העונש ההולם, טען שזה נע בין מאסר מותנה ועד למאסר בעבודות שירות. בטיעוניו הדגיש את עברו הפלילי של הנאשם; את החומרה היתרה שבעבירה שנעברה על רקע יריבות בין אוהדי כדורגל; ואת ניהול ההוכחות שלא מקנה לנאשם הקלות. בסוגיית ביטול הרשעה טען שיש להותיר את הרשעה על כנה.

5. ב"כ הנאשם, עו"ד מנחם שטראובר, עתר לבטל את הרשעת הנאשם ולהסתפק בעונש של התחייבות להימנע מעבירה. לדבריו, מתחם העונש ההולם את המקרה נע בין אי הרשעה והתחייבות ועד למאסר מותנה. בטיעוניו הדגיש כי ביהמ"ש נמנע מהרשעת הנאשם-3 בתיק זה, תוך שקבע שהעבירה ממוקמת ברף נמוך ויש לגזור דין שווה לנאשם. אשר לעברו הפלילי של הנאשם, טען שזה התיישן וכי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי ומצפה ללידת ילד.

דברי הנאשם

6. הנאשם ויתר על זכותו למילה האחרונה.

דין והכרעה

ביטול הרשעה

7. לא מצאתי שהנאשם עומד במבחנים שהותוו בפסיקה לשם ביטול הרשעה ועל כן החלטתי להותיר את הרשעתו על כנה.

8. כידוע, נקבעו המבחנים לביטול הרשעת נאשם בע"פ 2083/96 **כתב נגד מדינת ישראל** (21.08.1997) (להלן: "**הלכת כתב**"). נקבע, כי כדי להימנע מהרשעתו של נאשם, על הנאשם להוכיח שמתקיימים בעניינו שני תנאים מצטברים: האחד - הרשעתו צפויה לפגוע פגיעה חמורה בשיקומו; והשני - סוג העבירה, על רקע נסיבות המקרה, מאפשר לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי ביתר שיקולי הענישה.

9. בהתייחס לתנאי בדבר פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם, פגיעה שעלולה להיגרם מעצם הרשעתו, נפסק שעל בית-המשפט להשתכנע, כי: "**הפגיעה בנאשם הכרוכה בהרשעה אינה שקולה כנגד מידת הפגיעה באינטרס הציבורי בשל ביטול ההרשעה**" (ע"פ 3554/16 **יעקובוביץ נגד מדינת ישראל** (11.06.2017)).

עוד נקבע בפסיקה כי על הטוען לאי הרשעה להצביע על נזק מוחשי וקונקרטי העלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו ולעניין זה אין די באפשרויות תיאורטיות- עתידיות (רע"פ 9118/2012 **פריגין נגד מדינת ישראל** (01.01.2013)).

10. אשר לתנאי הראשון שעניינו פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם, לא מצאתי שתנאי זה מתקיים בעניינו.

לארי-בבלי מיום (22.10.2018). המאשימה לא ערערה על פסק הדין. לפיכך כדי לשמור על אמת מידה אחידה ביחסו של בית המשפט לנאשמים באותו מעשה, אאמץ קביעה זו גם בנוגע לנאשם שלפניי ולא אחמיר עמו מעבר לכך כפי שראוי היה לנהוג במקרה שכזה.

15. לעניין **מדיניות הענישה הנוהגת**, אציין שעל הנאשם 3 נגזר עונש של של"צ ופיצוי ללא הרשעה. מעיון בגזרי דין שניתנו בעבירות דומות, עולה שנגזרו על הנאשמים עונשים בדמות מאסרים מותנים שלצד קנס, התחייבות או צו של"צ ועד מאסר בעבודות שירות שלצדו מאסר על תנאי וקנס.

עיין למשל בת"פ (י-ם) 33495-12-12 **מדינת ישראל נגד דיאב** (05.10.2016); ת"פ (מחוזי ב"ש) 39573-11-13 **מדינת ישראל נגד אלאעסם** (23.10.2014).

עוד אדגיש שניכרת מגמת החמרה בנוגע למעשי אלימות במגרשי ספורט או בסביבתם אולם מדובר על נאשמים שעברו עבירות תקיפה מסוגים שונים.

עם זאת ועל אף הנתונים שעולים מבחינת הענישה הנוהגת, יש לתת את הדעת להבדל שבין טווח הענישה המקובל בפסיקה ובין מתחם העונש ההולם. בעוד שטווח הענישה הוא נתון שמבוסס על הדין הנוהג ומשקף ביטוי ענישה שונים למעשים דומים או קרובים, הרי שמתחם העונש ההולם הוא הכרעה ערכית של בית המשפט בדבר מדיניות הענישה הראויה, הכרעה שמבוססת על שורה של שיקולים שהפסיקה הנוהגת היא רק אחד מהם.

16. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **היעדר תכנון מוקדם**; העבירה נעברה ללא תכנון מוקדם אלא התבטאה בהתפרצות אלימה ספונטאנית.

ב. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה**; הנאשם עבר את העבירה יחד עם שניים נוספים. חלקו של כל נאשם לא פורט בכתב האישום ועל כן הואשמו השלושה כמבצעים בצוותא של אותם מעשים. כך שחלקו של הנאשם בעבירה זהה לחלקם של האחרים.

ג. **הנזק שנגרם ושהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; בהכרעת הדין הובאו דברי המתלוננים אשר ביטאו את תחושותיהם וחששותיהם עת התקיפו הנאשמים את רכבם. אחד המתלוננים תיאר שהאירוע הסתיים עם הגיעם של שוטרים למקום, שוטרים אשר למרבה המזל עמדו בסמוך. עוד מסר שאלמלא הגיעו השוטרים, היה האירוע מתדרדר לפסים אלימים יותר. אכן, ניסיון החיים מלמדנו שהתנהגות אלימה ופרועה במרחב רווי באוהדי כדורגל יריבים, בעת יציאת אוהדים אלה מתחומי האצטדיון,

עלולה להתפתח בנקל לכדי קטטה המונית בין קבוצות אוהדים אוהדים יריבות אשר סופה מי ישורנו. כך שהאירוע היה בעל פוטנציאל ממשי להצית קטטה רבתי ולגרור לנזקים כבדים לגוף ולרכוש.

17. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 י"ג), ולאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים במקרה דנא, אני סבור **שמתחם העונש ההולם את המעשה נע בין מאסר מותנה שלצדו קנס או פיצוי, ועד למאסר קצר בעבודות שירות.**

18. במקרה דנא, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

19. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו;** ב"כ הנאשם מסר בטיעוניו לעונש כי הנאשם נשוי ואשתו בהריון. ברי שעונש מאסר בעבודות שירות יפגע בנאשם ויפגע במשפחתו, הן כלכלית והן מורלית. הדברים אמורים בפרט כשהמשפחה עומדת לפני פרק חדש ומשמעותי בחייה.

ב. **אי נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו;** הנאשם כפר באשמתו ובחר לנהל את התיק ולהיאבק על חפותו. נכון, לנאשם שמורה הזכות לטעון לחפותו ולהאמין בה, ואין לזקוף עובדות אלה לחובתו ולהחמיר עמו, כך נקבע במפורש בסעיף 40"א(6) לחוק העונשין.

עם זאת, משכפר הנאשם באשמה, לא נטל אחריות על מעשיו, לא הצטער עליהם ולא הביע חרטה, לא יוכל הוא ליהנות מההקלות השמורות למי שהודה.

ג. **עברו הפלילי של הנאשם;** לנאשם עבר פלילי שהתיישן אך טרם נמחק על פי הפירוט שלהלן:

בשנת 2005 הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש- בן זוג, תקיפה סתם- בן זוג, פגיעה בפרטיות ואיומים ונידון למאסר בפועל בן 34 חודשים;

בשנת 1993 הורשע בפגיעה, חבלה או פגיעה ע"י שניים או יותר, חבלה או פגיעה כשהעברין מזוין עמוד 5

ונידון למאסר בפועל בן 6 חודשים ולעונשים נלווים;

בשנת 1993 הורשע בהחזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית ונידון למאסר מותנה ולקנס.

20. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ולאחר שהבאתי בחשבון את עונשו של שותפו של הנאשם לעבירה - הנאשם-3, הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את הנאשם **ברף התחתון של מתחם העונש ההולם**, קרי, לגזור על הנאשם עונש של מאסר מותנה ופיצוי. כיוון שחייבתי את הנאשם בפיצוי המתלוננים, הרי שמתוך התחשבות במצבו המשפחתי והכלכלי לא אגזור עליו קנס בנוסף.

סוף דבר

21. לאחר ששקלתי את רכיבי הענישה - סוגם, מידתם והשפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר בן חמישה חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות ויורשע בה בדין בתוך התקופה או לאחריה.**

ב. **פיצוי לנפגעי העבירה בסך 3,000 ש"ח, כלהלן:**

עבור ציון ברגמן - סך של 1000 ₪.

עבור יוחאי טרן - סך של 1,000 ₪.

עבור שחף מרמור - סך של 1,000 ₪.

הפיצויים יופקדו בקופת בית המשפט עד ליום 01.06.2020 ויועברו למתלוננים על פי פרטים שתמסור המאשימה. לא יופקד סך הפיצוי במועד, יישא הפרשי הצמדה וריבית מיום התשלום המיועד ועד למועד התשלום המלא בפועל.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ח' אדר תש"פ, 04 מרץ 2020, במעמד הצדדים.